

Csongrád, 1897. február 23. – Csongrád, 1971. április 29.

Földmunkáscsaládból származott. Az elemi iskola 6 osztályának elvégzése után apját követve kubikos munkát vállalt, később kitanulta a szobafestő szakmát. Az első világháborúban hadifogságba esett az orosz fronton. Hadifogolyként (1917–1921) megismerkedett a szocializmus eszméivel, vöröskatonaként harcolt Caricinnél. Hazatérte után hol Csongrádon, hol a fővárosban dolgozott. 1922-ben bekapcsolódott a Csongrádi Földmunkás Szövetség tevékenységébe. 1944 októbere, a szovjet csapatok Csongrádra történt bevonulása után tevékenyen részt vett a város társadalmi és gazdasági életének újjászervezésében. 1944 decemberében a szakszervezetek küldötteként szülővárosának képviselője lett az Ideiglenes Nemzetgyűlésben. 1944. december 30-án a Csongrádi Nemzeti Bizottság és az igazolóbizottság tagjává választották. 1945–46-ban a szakszervezetek szakmaközi bizottságának titkára, majd 1946–57 között a csongrádi bútorgyárban munkás.